

[Tørnæs]

ringens finanspolitik. I forvejen betaler det offentlige en meget stor del af udgifterne til omskoling og opskoling af ufaglærte og faglærtes efteruddannelse. Gennem dette lovforslag rettes bestræbelserne nu også mod nye grupper af befolkningen, som hidtil ikke har haft rimelige muligheder for efteruddannelse.

Det er således også en retfærdighedshandling over for nuværende og tidligere lønmodtagere, som har betalt bidrag til en fond, som de ellers ikke har haft rimelig mulighed for at drage nytte af.

Vi er overbevist om, at gennemførelsen af lovforslaget vil betyde en overordentlig stor forbedring af uddannelsesmulighederne, også med hensyn til decentralisering af ansvar og kompetence i hele uddannelsesforløbet. Vi kan således give fuld tilslutning til lovforslaget.

Alice Faber (SF):

I SF mener vi, at det er godt med uddannelse, og vi synes, det er godt med forsøgsvirksomhed. Det er godt med decentrale beslutninger. Det er godt med mulighed for økonomisk støtte til deltagerne. Det er godt med kurser for voksne. Det er godt, at målgruppen er faglærte og ufaglærte arbejdere.

Men de fine ord om, at der skal tages decentrale beslutninger, modsiges af, at det af lovforslaget klart fremgår, at der skal styres centralt med masser af krav, som undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte. Jeg gad vide, om de radikale, som gennemgående er imod bemyndigelser, går ind for dette forslag.

Der skal ganske vist være mulighed for høring hos et nyt efteruddannelsesråd, som vi i øvrigt meget gerne vil høre sammensætningen af. Vi fik at vide forleden dag, da vi behandlede uddannelsesspørgsmål her i salen, at hr. Ole Vig Jensen skulle være formand, men bortset fra det vil vi meget gerne have at vide, hvordan sammensætningen skal være.

Uddannelserne skal styres af erhvervslivets behov lige nu. Der er tydelige tegn på, at det bliver meget snævre uddannelser, som kun vil give en oplæring og ikke nogen uddannelse. Den uddannelse, der er behov for nu i den rivende udvikling, er en meget bred uddannelse. Udbuddet skal styres af erhvervslivet.

Der skal oprettes særlige kurser for ledige. Hvorfor skal ledige være i en bestemt gruppe? Er de allerede så udskidte, at man er nødt til at oprette specielle kurser for dem? Dagkurserne skal for to tredjedele vedkommende besættes af virksomhedsansatte og selvstændigt erhvervsdrivende. De kursister, der kommer på eget initiativ, skal gå om aftenen. Der er fripladser, men til hvem? Det er meget uklart i forslaget, hvem det er, der kan få fripladser. Det står der ikke noget om. Og hvem går uddannelsesstøtten til? Den gives ikke til aftenkursister, offentligt ansatte og hjemmearbejdende. Den ikke-ledige skal på dagpenge, men uddannelsesstøtten skal ifølge bemærkningerne gå til dem, der er virksomhedstilmeldte. Men hvem er det ellers? Det vil vi også gerne vide.

Uddannelsesinstitutionerne kan få flere arbejdsopgaver og kan få udgifterne dækket, hvis de kan sælge deres kurser til erhvervslivet, da efteruddannelsen skal ske efter reglerne om indtægtsdækket virksomhed. Det vil sige, at til trods for at det kan give inspiration til grunduddannelserne, vil det betyde, at mange kræfter tages fra grunduddannelser med det bredere sigte, så disse grunduddannelser ikke kan undgå at blive dårligere.

Vi må håbe, at uddannelsesinstitutionerne og de faglige organisationer er meget på vagt over for denne alvorlige udhuling af grunduddannelserne. De uddannelser, der her lægges op til, bliver alt for snævre, og det betyder, at de, der gennemgår kurserne, bliver stavnsbundet til de virksomheder, der har bestemt, hvilke kurser der ønskes.

Med den rivende udvikling, vi er inde i, er det vigtigt, at vi bibeholder vort høje uddannelsesniveau, men problemet er jo også, at der overhovedet ikke står noget om, hvor længe kurserne varer, og at de offentligt ansatte og hermed kvinderne er skudt næsten ud.

Der er mange luftige tanker med meget lidt konkret indhold. Det er fyldt med mange positivt ladede ord, som regeringen har for vane, men det, der er målet, er at gøre uddannelserne mere arbejdsgiverstyrede, at ramme fagbevægelsen, ved at faggrænser ophæves med tvivlsomme uddannelser og kurser, så der kan opstå tvivl om overenskomst-mæssige rettigheder, at lægge skat på uddannelse og at privatisere uddannelsesinstitutioner.